

Dětství

Žamboši

Tvář, vyrytá do hladin kaluží
Je snář, bez liter bez skutků beze lží
To dětství, ve mně teď nad míru neveselé
Má blues, prý že už nebrečím

Prý nemívám před spaním ze tmy strach
Jak mu jen říct, že bojím se dál
Jen stvůry zlé jsou jinačí
Horší, ba i temnější...